

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1903. Ὅρεται δὲ οἱ ἐπιθυ οὐντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δωδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἐκμε τὴν Τετάρτην εἰς τὸ Διημερικὸν θέατρον ὁ κ. Καζάζης τὴν πρώτην τοῦ διαλέξιν περὶ τῆς ἐθνικῆς περιουσίας τοῦ. Τὸ Διημερικὸν θέατρον ἦτο ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένον ἀπὸ πάσης τάξεως κόσμου. Θεωρεῖα, πλατεῖα, ὑπερῶν εἶχον καταληφθῇ ἐνωρίτατα καὶ διὰ τοῦτο πολλοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ παραμείνουν εἰς τοὺς διαδρόμους, ὅπου ἐφθάνεν ἡ γλῶττῃς βροντῶδους φωνῆς τοῦ προέδρου τοῦ «Ἑλληνισμοῦ». Τόσον πυκνὸν ἀκροατήριον οὐδέποτε ἐφιλοξένησε τὸ θέατρον. Οἱ περισσώτεροι ἐκ τῶν προσελθόντων ἀνῆλθον εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους. Ἐκ τῶν πολιτικῶν παρέστησαν μόνον οἱ κ. κ. Καραπάνος καὶ Δεληγεώργης. Πρὸ τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν ἐδωλίων τῆς ὀρχήστρας εἶχε στηθῇ τὸ βῆμα κεκαλυμμένον μὲ τὴν κυανόλευκον. Ἀμὲν τῇ ἐμφανίσει τοῦ κ. Καζάζης ἐπὶ τοῦ βήματος, αἱ χειρὶδες τῶν ἀκροατῶν τὸν ὑπεδέχθησαν διὰ χειροκροτῶν ζητωκραυγῶν καὶ ἀτελευτήτων χειροκροτημάτων. Καπέλλα ἐκινούντο ἀπὸ τὸ ὑπερῶν, χεῖρες ἐσειόντο, φιλὰς ἐστέλλοντο πρὸς τὸν ἀκραίφνη πατριώτην καὶ ἐνθερμον ὑποστηρικτὴν τῶν ἐθνικῶν δικαιοσύνην, ἐν γένει δὲ τόσον ἰσχυρὸς ἦτο ὁ ἐνθουσιασμοὸς τοῦ κόσμου, ὥστε μόλις μετὰ πέντε λεπτὰ κατωρθώθη νὰ ἐπέλθῃ σχετικὴ τις ἡσυχία καὶ νὰ ἀρχίσῃ ὁ κ. Καζάζης τὴν διάλεξίν του.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Καζάζης παρέστησεν ὅλας τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀπῆντησε πρὸς ἄρσιν τῶν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ τῆς Εὐρώπης πεπληνημένων ἰδεῶν περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνικῶν δικαίων καὶ περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ἀποστόλων τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου ὅπως πείσουν τὴν Εὐρώπην ὅτι πρόκειται περὶ Μακεδονικῆς ἐπαναστάσεως.

Κατόπιν ἐξέθηκε συγκεκριμένως τὰ τῆς περιουσίας τοῦ καὶ ἐξιστόρησε τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθη, διὰ τῶν ἐξῆς:

— Ὅταν μετέβη εἰς Εὐρώπην καὶ ἰδίᾳ εἰς Παρισίους, εὗρον τὴν δημοσίαν γνώμην δλητηριασμένην ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων. Πάντες οἱ ἐκεῖ ἐπίστευον, ὅτι συνεμαχίσταμεν μετὰ τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας καὶ ὅτι, ἐπιλαθόμενοι δὴ τῶν ἁγίων τῶν προγόνων ἡμῶν, ἐγενόμεθα ὄργανα τοῦ Σουλτάνου κατὰ τῶν ὁμοθρήσκων μας Βουλγάρων.

Ἐχεν ἐπίσης διαδοθῇ, ὅτι μετὰ τὴν συμμάχίαν ταύτην τοῦ ἡμετέρου Κράτους μετὰ τῆς Τουρίας, ἐσπευσαν πολλοὶ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ καὶ φοιτηταὶ καὶ ἄλλοι πολῖται νὰ καταταχθῶν εἰς τὸν τουρκικὸν στρατὸν, ὅπως συμπολεμήσων μετὰ τῶν Τούρκων καὶ κατὰ τῶν χριστιανῶν Βουλγάρων.

Ἀκόμη πρέπει νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι τοσοῦτον ἦσαν δηλητηριασμένα τὰ πνεύματα καθ' ἡμῶν, ὥστε πολλοὶ Ἕλληνες ἐγκατεστημένοι ἐκεῖ,

ὅταν τοῖς ἀνεκοίνωσα τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου μου, μὲ ἀπέτρεψαν πάσης περαιτέρω ἐνεργείας καὶ μὲ συνεβούλευσαν, ὅπως ἐπιφυλαχθῶ δι' ἄλλην εὐθετωτέραν περίστασιν, διότι, ὡς εἶχον τὰ πράγματα, ἀντὶ νὰ ὠφελήσω ἐνδεχόμενον ἦτο νὰ βλάψω τὸ ζήτημα εἰς βάρος τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὑπελόγισα πάντα ταῦτα, ἀνεμέτρησα τὰς δυνάμεις μου καὶ συνεπέρανα, ὅτι τὸ δίκαιον εἶνε πάντοτε δίκαιον καὶ ὅτι πᾶσα συνείδησις δὲν ἦτο δυνατὴν ἢ νὰ κλονισθῇ πρὸ τῆς ἀληθείας καὶ τῶν γεγονότων, ὅταν ταῦτα εἰλικρινῶς ἐξετίθεντο.

Ἐξιστορεῖ κατόπιν ὁ κ. Καζάζης τὰς ἐνεργείας τοῦ ἐν Νεαπόλει, Λονδίῳ καὶ Παρισίοις διὰ διαλέξεων καὶ συνεντεύξεων, τὰς ὁποίας παραλείπομεν ὡς γνωστὰς εἰς τοὺς ἀναγνώστὰς μας. Καταλήγων ὁ κ. Καζάζης συνέστησε καὶ ἡγήθη, ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἀνασυνταχθῇ στρατιωτικῶς, ἵνα δυναθῇ ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ δίκαιά του ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπείρῳ. Δὲν ἀμφιβάλλω, εἴπει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ κατενόησε τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διατρέχουμεν καὶ ὅτι ὡς πρῶτον αὐτῆς μέλημά θὰ ἔχῃ τὴν στρατιωτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Διότι πρέπει πάντες νὰ μάθουν ὅτι ἐφόσον οἱ Βούλγαροι βλέπουν ἡμᾶς ἐντοίμους στρατιωτικῶς, ἐφόσον βλέπουν ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ κινήθωμεν, οὐδέποτε θὰ θελήσουν νὰ σεβασθῶν τὰ δίκαιά μας.

«Πολλοὶ φιλοπάτριδες (κατέληξε λέγων ὁ κ. Καζάζης), ὅσοι ἔχετε ὑψηλὰ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν καταστῆτε στρατιῶται, μεταβάλετε τὴν Πατρίδα εἰς στρατόπεδον πρὶν ἀχθῶμεν ἐς ταπεινώσιν. Ἀκαδημαϊκὴ νεότης, καταστῆτε στρατιῶται τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ προσπιστάτε γενναῖοι τῆς κινδυνεύουσας πατρίδος. Ἐν ταῖς κρίσιμους ταύταις στιγμαῖς τῆς ἐθνικῆς ἀγωνίας, λάβωμεν τὸ ὄπλον ἀνὰ χεῖρας, ἐξέλθωμεν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὀλύμπου, σπεύσωμεν νὰ σώσωμεν ἀδελφοὺς σφαζομένους, ἱερὰ καταλυόμενα, χώρας ἑλλήϊδας πυρπολουμένας. Ὁργανωθῶμεν οἱ πάντες, ἵνα ἐκδιώξωμεν τοὺς δολοφόνους καὶ ἐμπρηστάς. Δημιουργήσωμεν στρατὸν, ἀπαιτήσωμεν τὴν ἄμεσον στρατιωτικὴν παρασκευὴν τῆς χώρας ἐν ὀνόματι τῶν ἱερωτέρων τοῦ ἔθνους, διότι ἄλλως κινδυνεύουμεν νὰ ἔχωμεν τοὺς Βουλγάρους ὀργιάζοντας ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐξυπνήσωμεν ἐν ὅσῳ ὑπάρχῃ καιρὸς. Σφάζονται καὶ πυρπολοῦνται οἱ ἀλύτρωτοι ἀδελφοί μας. Κατὰ κατὰ εἰς τοὺς κορυθαντιώτας ἐθνικῇ, εἰς τοὺς διασκεδάζοντας, εἰς τοὺς ἐμπαίζοντας τὰ ἱερά». Ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι καὶ χειροκροτήματα παταγώδη ὑπεδέχθησαν τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις τοῦ κ. Καζάζη, ὅστις ἐπὶ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν ἐδέχετο τὰ συγχαρητήρια τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου του.

ΕΚ ΝΕΟΥ ΛΟΥΡΟΥ

Λέγεται ὅτι ἄνεμος ἰσχυρὸς ἐφύσησε μίαν φορὰν, καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐκινήθησαν τὰ δένδρα καὶ οἱ πλούσιοι στάχυες τῆς εὐρείας πεδιάδος τοῦ Μαραθῶνος· οἱ σκορπισμένοι ἀνὰ τὴν πεδιάδα ἀγρόται δὲν εἶχον συνέλθει ἀκόμη ἐκ τῆς ταραχῆς τοῦ ἀνέμου, ὅταν ἠναγκάσθησαν νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν καὶ νὰ βιάζωσι τὴν τα-

χύτητα αὐτῶν ζητοῦντες ἀπ' αὐτῆς σωτηρίαν, διότι μανιώδης ταῦρος ἐπεφάνη μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ καταστρέψῃ, νὰ ξεκοιλιάσῃ καὶ ὁ ταῦρος ἐντὸς ὀλίγου παρεδίδετο ἀνενόχλητος εἰς τὴν πλουσιωτάτην γλωρίδα, καὶ μασσῶν καὶ ποδοπατῶν τοὺς κόπους τῶσων ἀνθρώπων, ὠργιάζε μανιώδης ἐκ τῆς ἀφρονίας καὶ ρωμαλέος ἐκ τῆς εὐεξίας.

Οἱ κάτοικοι ἐβλεπον μακρόθεν τὸν ταῦρον καταρρίπτοντα τὰς ἐλπίδας τῶν, μηδενίζοντα τὴν περιουσίαν τῶν καὶ καθιστῶντα ἀμφίβολον τὴν ὑπαρξίν τῶν· ἀλλὰ ἐννοοῦντες τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἀναγκάζονται νὰ τρέμωσι πρὸ τοῦ κράτους τοῦ ταύρου· ἀλλὰ συνέβη κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας νὰ ἔλθῃ νέος βασιλεὺς εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὁ ἥρως Θησεύς, ὁ ὁποῖος ἀρπάξας ἀπὸ τὸν λαὸν τὸν μαινόμενον ταῦρον τὸν ἔμαθεν ὅτι πάντοτε ὑπάρχει ἀνωτέρα δύναμις τιμωρὸς τῶν στεναγμῶν τῶν ἀδυνάτων.

Καὶ ταῦτα μὲν λέγει ὁ μῦθος· ἐγὼ ὅμως γνωρίζω ἐν ἄλλο νοστιμώτερον, ἀλλὰ ἱστορικὸν αὐτὸ ὅμως.

Ἀπὸ τὰ κλασσικὰ Λέλοβα χύμησε μίαν φορὰν τῶρα καὶ εἴκοσι χρόνια ὁ κύρ Ἀναγνώστης Σιδῶς καὶ ἔκαμε τρέχοντα τὸν κατήφορον· τρέχει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πρὸς ἀνεύρεσιν λείας, ἀνασκαλεύων καθαρά καὶ βρώμικα, ἐφθασεν ἐπὶ τέλους ἰχνηλατῶν εἰς τὴν μικρὰν μας πόλιν, καὶ πεινασμένος καθὼς ἦτο ἀπὸ τὴν ἀναζητήσιν ἀνῆλθεν ἀστραπιαίως τὰς κλίμακας τῆς ἱερᾶς καὶ ἀνισχύρου πάντοτε Μητροπόλεως· ἐκεῖ βρῆκεν ἄφθονη τροφὴ καὶ ἐνέπλησε τὴν βουλιμίαν αὐτοῦ· ἀλλὰ δὲν ἐνόει νὰ ἀπομικρυνθῇ ἐκεῖθεν. Ὅσακις ἤκουεν ἀπὸ μακρὰν κημῖαν δειλὴν φωνὴν νὰ τὸν ἀποπέμπῃ, ἀγρίους τὰ μάτια ὁ κύρ Ἀναγνώστης, ἐπεδείκνυε τρομεροὺς τοὺς μεγάλους αὐτοῦ ὀδόντας καὶ διὰ δαιμονίων φωνῶν κατεπτόει τοὺς πάντας καὶ ἔμενεν αὐτὸς κύριος πάντοτε καὶ διαχειριστὴς τοῦ ἱεροῦ χρήματος, καὶ ἔτρωγεν-ἔτρωγεν ὁ κύρ Ἀναγνώστης καὶ ἡ μπάκα του ἐφθασεν ὡς τὰ μάτια του, μὰ ποιὸς νὰ τὸν σταματοῦσε; ποιὸς ἤμποροῦσε νὰ σταθῇ μπροστὰ του.

Ἀλλὰ οὐδὲν μὲνι σταθερὸν ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου. Τὰ πάντα μεταβάλλονται, καὶ ἔρχονται καιροὶ ποῦ:

παίζει ὁ λύκος μὲ τ' ἄρνι
κι' ὁ κούκος μὲ τ' ἀηδῶνι.

Καὶ ἡ Μητρόπολις μας κατάρθρωσεν ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὴ νὰ εὕρῃ τὸν νοικοκύρη της, τὸν φειδωλὸν της οἰκονόμον, τὸν νῦν Μητροπολίτην μας. Οὗτος ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς Μητροπόλεως καὶ ἰδὼν τὰ γάλια τοῦ κύρ Ἀναγνώστη, τοσοῦτον ἠγανάκτησαν, ὥστε ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν ἀρπάξεν αὐτὸν ἀπὸ τὰ αὐτιά καὶ τὸν πέταξεν ἔξω ἀπὸ τὴν σκάλα.

Χτυπημένος ἐδῶ κ' ἐκεῖ ὁ κύρ Ἀναγνώστης ἄρχισε νὰ μούγγριζῃ καὶ νὰ φωνάζῃ μὰ ποιὸς τὸν ἀκούῃ; δὲν ἔμεινε χριστιανὸς ποῦ νὰ μὴν λιγωθῇ ἀπὸ τὴν χαρὰν του καθὼς εἶδε τὸν κύρ Ἀναγνώστην δαρμένον, αἱματωμένον, σὲ κακὸ χάλι ὅζω ἀπὸ τὸν ἀχλὺν.

τοῦ συναλλαχθέντος πατριώτας καὶ φίλους διὰ τὴν ἰδίαν ἐργασίαν θέλω συνεχίσῃ ὁ ὑποκρινόμενος διὰ ἰδίον μου λογαριασμὸν καὶ παρακαλῶ νὰ με τιμῆσωσι διὰ τῆς ὑποστηρίξεώς των.

Σπ. Σ. Τατσηράμος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀθ. Περ. Περ. α. δ. Δὲν ἐδημοσιεύσαμεν τὴν πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ «Πύρου» ἀπάντησίν σας, διότι φρονούμεν ὅτι ἡ θέσις σας δὲν ἐπιτρέπει συζητήσιν μετὰ τὸν κ. αὐτὸν ὅστις ἐπῆρε καθήκοντος περισσώτερον ἀπὸ τὴν παροιμίαν τοῦ στραβοῦ. Ἐκ δὲ τῆς μέχρι τοῦδε πορείας τοῦ δὲν καταρτίζεται σοβαρὴ σκέψις καὶ πεποίθησις ἰδεῶν. Ὑβρίζει διαρκῶς, ἀναμιγνύεται εἰς ζητήματα μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν αὐτοῦ κύκλον. Τὸ δὲ χεῖριτον μᾶς δημιουργεῖ ἀλθονικὰ ζητήματα ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων γενόμενος ὄργανον ἐχθρικῶν τῇ Ἑλλάδι σκέψεων. Ἡμεῖς εἴχομεν καθήκον νὰ ἀναϊρέσωμεν ταύτας ἀπὸ ὅμοιο ἐξοκλουθεῖ τὰ ἴδια ἐπιβάλλεται εἰς τὴν ἐλληνικὴν κυβερνήσιν καὶ δικαιοσύνην νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἐκδοσιν τοῦ φύλλου τούτου, καθότι, ὡς ἐπληροφόρηθημεν, ὁ συντάκτης αὐτοῦ, ὡς ἐκ τοῦ ἄλλου τῆς ἡλικίας του καὶ τῆς ἀπειρίας, γίνεται ὄργανον ἄλλων ἐμπαθεῖς ἐχόντων διαθέσεις. Ἐσχάτως δὲ βαναύτως ἐξυβρίζει καὶ τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Χατζήκων ἑνα τῶν μᾶλλον μεμορφωμένων πολιτευτῶν τοῦ ἐλληνικοῦ κοινοβουλίου, τὸν δὲ στρατηγὸν Σμολένσκη ἐξυβρίζει διὰ τοιούτων φράσεων, «ὡς αἰσχυρόμεθα νὰ ἀναγράφωμεν ἐνταῦθα μάλιστα ἡζήσω» νὰ ἐκδιωχθῇ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Σμολένσκη ἐὰν θέλωμεν νὰ σωθῇ ἡ πατρίς!! Ἀκούτε; νὰ ἐκδιωχθῇ ὁ Σμολένσκη ὁ μόνος σώσας τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος καὶ νὰ μείνῃ ἡ ἀρεντιά του ὁ ἀγνώστου προελεύσεως, ὁ ἐκ Καπερναούμ ἐλθὼν. Κατόπιν τούτων ἐπιβάλλεται ἀδιαφορία πρὸς τὰ γραφόμενα τοῦ συντάκτου, τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὅστις κατηγγέλθῃ ὑπὸ τῶν ἐξυβρισθέντων Σμολένσκη καὶ Λεβίδῃ καὶ θὰ δώσῃ λόγον τῶν ἀπερίσκεπτων του ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης. Αὐτὸς ὅμως κατήγγειλεν ἡμᾶς δι' ὅσα ἐγράψαμεν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ γραφέντων.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ

Ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου συγκαλεσάμεν τὴν 12/25 Φεβρουαρίου ἐ. ε. ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς ἡ ἐτήσια τακτικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων, εἰς ἣν παρακαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Καταστατικοῦ δικαιούμενοι νὰ μετασχωσιν αὐτῆς κ. κ. μέτοχοι καὶ οἱ εἰδικοί τούτων ἀντιπρόσωποι.

Οἱ κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν, θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην συνέλευσιν, οφείλουσι κατὰ τὸ ἐδάφιον α' ἄρθρου 51 τοῦ Καταστατικοῦ δεκαπέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀπαδείξει τοὺς τίτλους αὐτῶν, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Τραπεζῆς Κατάστημα ἢ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς, ἐκτὸς δὲ παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἀνταποκριταῖς τῆς.

Ἐν Περσίῳις τοῖς κ. κ. de Rothschild freres.

Ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank Verein.

Ἐν Κωνσταντινὺ πόλει παρὰ τῷ κ. Α. Ζαρίφῃ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰανουαρίου 1904.

Ὁ διοικητὴς

Στ. Σερρέ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κωνσταντινὺ πόλει

Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιῇ, Πάτραις καὶ Βόλῳ

Παράρτημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ

Ἐνεργεῖ: Ἀγοραπωλησίας Συναλλάγματος καὶ Χρυσῶ. — Ἐκδοσιν πιστωτικῶν ἐπιστολῶν, ἐπιταγῶν ἐπὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. — Προεξοφλήσεις. — Εἰσπράξεις ἐπιταγῶν φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κλπ. — Ἀγο-

ρὰν καὶ πώλησιν τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Δέχεται καταθέ- εἰς πρώτην ζητήσιν 3 ο)ο
σεις εἰς τραπε- μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1)2 ο)ο
ζογραμμάτια μετὰ ἐξ μῆνας 3 1)2 ο)ο
πληρώνοσα » ἐν ἔτος 4 ο)ο
» 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο)ο

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν ἢ Τράπεζαν πληρώνει τόκον ἀνώτερον.

Ταμιευτήριον. Δέχεται καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζητήσιν μετὰ τόκον 4 ο)ο.

Ανατοκιστικαὶ Καταθέσεις. Ὅπως ἐνθαρρύνῃ τὸ πνεῦμα τῆς οικονομίας πρὸς τῷ Λαῷ ἐν Ἑλλάδι ἡ Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλάδος ἐγκαινιάζει τὴν νέαν ὁδὸν διὰ πιστωτικὸν ἴδρυμα ὑπηρεσίαν ταύτην, δεχομένη:

1ον Κατὰ μνημιαίας 10 μέχρι 100 δραχμῶν 2ον » ἐφ' ἅπασι 1000 μέχρι 100,000 δρ.

Διὰ μνημιαίων κατὰ- 5 ἔτη Δρ. 673.27
θεσιν δρ. 10 10 » » 1514.31
Πληρώνει ἡ Τρά- 15 » » 2564.94
πεζα μετὰ 20 » » 3877.40

Κατὰθεσις δρ. 1,000 ἐφ' ἅπασι ὑπερδι-

πλασιάζεται μετὰ 15 ἔτη ἀναδιδαζομένη

εἰς δρ. 2,078.92.

Διὰ τῶν ἀνατοκιστικῶν καταθέσεων πᾶς τις δύναται νὰ ἐτοιμάσῃ: Προῖκα, Σύνταξιν ἢ Κεφάλαιον.

Καταθέσεις ἀνατοκιστικαὶ γίνονται δεκταὶ καὶ παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι καὶ παρὰ τοῖς κυριωτέροις ἀνταποκριταῖς τῆς Τραπεζῆς.

Ὁ αἰτῶν θέλει λαμβάνει σχετικὸν βιβλιάριον περιέχον τὸν κ. νονισμόν καὶ τοὺς πίνακας.

Πᾶσα πληροφ. ρία δι' ἀλληλογραφίας ἢ προφορικῶς παρὰ τῇ Τραπεζῇ.

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

Δοὺς πρὸ μικροῦ τὰς νενομισμένας θεολογικὰς ἐπὶ διπλώματι ἐξετάσει, καὶ ἐπιτυχὼν εἰς ταύτας μετὰ τὸν βαθμὸν ἀρίστα, ἐκφράζω ἤδη ὡς ὑπότροφος τοῦ κληροδοτήματος Χριστοδούλου Εὐθυμίου καὶ δημοσίᾳ τὴν πρὸς τοὺς ἀξιότιμους ἐκτελεστάς τοῦ κληροδοτήματος Χριστοδούλου Εὐθυμίου κ. κ. Ἱ. Δούμν, Α. Μηλιώτην, Σ. Ἀραβαντὸν νῶν καὶ Π. Κουτσαλέζην, ἀδίδιον εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς βαθυτάτας εὐχαριστίας, διότι παρέχον ἐς μὴν κατὰ τὰ τέσσαρα ἔτη τῶν πανεπιστημιακῶν θεολογικῶν μου σπουδῶν ἀμέριστον τὴν ἐκ τοῦ κληροδοτήματος συνδρομήν, συνετέλεσαν εἰς τὴν λαμπρὰν ἀποπεράτωσιν αὐτῶν.

Τοὺς ἀξιότιμους τούτους κυρίους οφείλουσι νὰ εὐγνωμονῶσιν οὐ μόνον πάντες οἱ δαπάναις τοῦ κληροδοτήματος ἀποφωτισθέντες τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ριζορείου Σχολῆς νέοι, ἀλλὰ καὶ πάντες ἐν γένει οἱ Ἑπαιρώται, καθ' ὅσον ἔρχονται ἀρωγὸι καὶ προστατεύουσιν οὐ μόνον τοὺς ἐξ Ἰωννίνων ὀρφανούς νέους ὡς ὀρίζει ὁ διαθέτης, ἀλλὰ καὶ πάντα Ἑπαιρώτην σπαδαστὴν ἀδιακρίτως ἐπικρίας, ἐφιέμενον ἀνωτέρων θεολογικῶν σπουδῶν καὶ προκόποντα εἰς ταύτας. Τοιοῦτοτρόπως τὸ κληροδοτήμα Χριστοδούλου Εὐθυμίου εἰς χεῖρας ὄν τῶν κυρίων Δούμν, Μηλιώτη, Ἀραβαντινοῦ καὶ Κουτσαλέζην καὶ διευθυνόμενον καταλλήλως ὑπ' αὐτῶν ἀποδίνει τὸ κατ' ἐξοχὴν Ἑπαιρωτικὸν κληροδοτήμα καὶ κέντηται πανηπειρωτικὸν οἶονεῖ χαρακτῆρα ἐνεκεν τῶν τοιοῦτων ὠφελειῶν, ἃς παρέχει τοῖς ἐξ Ἑπείρου σπουδασταῖς.

Εὐγνωμοσύνην. βεβλῶς, οφείλομεν πρὸς τὸν αἰδιδίμον διαθέτην, ἀλλὰ πολὺ περισσοτέρην οφείλομεν πρὸς τοὺς ἐκτελεστάς, οἵτινες διὰ λαμπρὰς καὶ ἀξιοθαυμάστου διαχειρίσεως τοῦ κληροδοτήματος κατώρθωσαν μὴ ἀποβλέποντες εἰς τὸ γράμμα ἀλλ' εἰς τὸ πνεῦμα τῆς διαθήκης νὰ γένωνται εὐεργεταὶ τασούτων νέων Ἑπαιρωτῶν καθ' ἑκάστην σπουδάζοντων ἐν τῇ Ἀθήναις καὶ τῇ Εὐρώπῃ.

Καὶ εὐχομαι ὅπως, κατὰ τὸ ἤδη ἀρξάμενον ἔτος 1904, χάριν τῶν νέων Ἑπαιρωτῶν τῶν ἐφιεμένων μὲν σπουδῶν μὴ ἐχόντων δὲ πρὸς

ταύτας χρήματα καὶ τούτου ἕνεκα ταλαιπωρούμενων, ἅπαντα τὰ Ἑπαιρωτικὰ κληροδοτήματα εἴτε ὑπὲρ ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς πόλεως εἴτε ὑπὲρ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ σκοποῦ, καὶ τοιαῦτα εἶνε πλεῖστα χάρις εἰς τὴν ἐξιδίασμένην πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην τῶν Ἑπαιρωτῶν, ὑπαχθῶσιν, εἰ δυνατόν, ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπίβλεψιν καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν ἀξιότιμων Δούμν, Κουτσαλέζην κλπ. Ἴνα δὲ νοήσῃ τις μετ' ὁποῖου πνεύματος καὶ μετὰ πόσου ζήλου διαχειρίζονται οἱ κύριοι οὗτοι τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτοὺς χρήματα ἀρκεῖν ἂν μάθῃ τοῦτο, ὅτι ἐν ὅ ἡ διαθέτης ἀπονήσκειον διέθετο ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ μόνον 17,000 δραχμὰς σήμερον τὸ κληροδοτήμα αὐτὸ ἔχει προϋπολογισμὸν ἐτήσιον 18 χιλ. δραχμῶν ἐκ τῶν ὁποίων πλεῖστοι νέοι σπουδάζουσιν ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ Ριζορείῳ Σχολῇ καὶ τῷ Πανεπιστημίῳ, ἀρκετοὶ δὲ ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζον ποσὸν πέμπεται εἰς τὴν Ζωσιμαίαν σχολήν, μισθοδοτεῖται δὲ ἐπαρκῶς ὁ ἐν Ἰωννίνοις ἱεροκλήρυς καὶ ἱερεὺς ἐγγαμὸς κ. Θωμάκης ἀρίστα δαπάναις τοῦ κληροδοτήματος θεολογικῶς κατὰρτισθεὶς ἐν Εὐρώπῃ.

Τοιοῦτους καρποὺς καὶ τοιαύτην διαχείρισιν ποῖον ἄλλο Ἑπαιρωτικὸν κληροδοτήμα δύναται νὰ ἐπιδείξῃ; Δυστυχῶς τύχη κακὴ τὰ πλεῖστα, ἵνα μὴ εἴπω ὅλα, εὖρον ληστὰς ὡς ἐκτελεστάς, οἵτινες μὴδὲν ἱερὸν καὶ ὅσιον ἔχοντες, καὶ θέμενοι τὸ ἴδιον συμφέρον ὑπεράνω τοῦ γενικοῦ καὶ τοῦ τῆς πατρίδος, καὶ ἀσεβοῦντες οὐ μόνον πρὸς τὸ γράμμα τῆς διαθήκης ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ διαθέτου εἰς ἑνα ἀποβλέπουσι, πῶς νὰ ἐξέλ'ωσι τῆς ἰδίας ἀρρενείας δαπάναις τῶν εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθέντων ἱερῶν χρημάτων καὶ νὰ ζῶσι πλουσίως καὶ εὐμαρῶς. Τί πρὸς αὐτοὺς ἂν ὑπάρχωσι σχολεῖα ἄνευ διδασκάλων ἐν Ἑπείρῳ, τόσοι εὐφρεῖς νέοι σπουδασταὶ ταλαιπωρούμενοι ἕνεκεν ἀνεχείας, τόσα πτωχὰ κοράσια δεόμενα τῆς ἐκ τῶν κληροδοτημάτων προστασίας, ἐὰν τέλος οἱ διάφοροι προπαγάνδα ὑποσκάπτουσι τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τῆς πατρίδος των ἀρκεῖ αὐτοὶ νὰ ἔχωσι πλοῦσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ ταῦτα ἐκ τῶν κληροδοτημάτων.

Τί νὰ εἴπω ἐπὶ πλέον; μετὰ καταλαμβάνει ἀληθῶς ἀπελπισία διὰ τὴν ἀναισθησίαν τῶν διαφόρων ἐκτελεστῶν. Μετὰ παρηγοροῦσιν ὅμως οἱ ἐκτελεσταὶ τοῦ κληροδοτήματος Χριστοδούλου Εὐθυμίου τοὺς ὁποίους ἐκ καρδίας συγχαίρω διότι ἀποτελοῦσιν ἐξαιρέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ πρὸς οὓς καὶ ἐκ δευτέρου ἐκφράζω τὴν ἀδίδιον εὐγνωμοσύνην μου.

Εὐάγ. Παπαμύσχος

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἑθ. κὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἢ τοὺς εἰς φράγκα καὶ λίρας στεργίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὅπως (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς ἐν Κερκυρᾷ, ἐν Κερκλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μην. τουλ.
2 » ο)ο » » 1 ἔτους «
2 1)2 » ο)ο » » 2 ἔτων «
3 » ο)ο » » 4 ἔτων «
4 » ο)ο » » 5 ἔτων «

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.